

Hoofdstuk 1 – Het ontstaan van E.H.W.V. De Jutter

In Den Helder werd op **1 oktober 1932** een wandelvereniging opgericht onder de naam **Eerste Helderse Wandelsport Vereniging De Jutter**. De naam verwijst naar het kustgebied, de zee en de mensen die er leven, en past daarmee precies bij het karakter van de stad.

E.H.W.V. De Jutter groeide uit tot een herkenbare en hechte vereniging met een eigen identiteit en tradities. Door de jaren heen wandelden leden door duinen, bossen, dorpen en polders, waarbij het plezier in samen wandelen altijd centraal stond. De vereniging was niet alleen een wandelclub, maar ook een **sociale ontmoetingsplek**, een groep mensen die elkaar bleef vinden in beweging, buitenlucht en kameraadschap.

De vereniging vond haar thuis in **het verenigingsgebouw aan de Spoorgracht 5a**, dat eveneens de naam *De Jutter* draagt. Dit gebouw heeft een belangrijke rol gespeeld in het verenigingsleven. Het bood ruimte voor bijeenkomsten, voorbereidingen, vertrekpunten en natuurlijk koffie en verhalen na de wandelingen. Uit de vereniging ontstond later ook **Stichting De Jutter**, die het gebouw beheert en verhuurt aan verschillende verenigingen en gebruikers. Zo bleef de naam *De Jutter* onlosmakelijk verbonden met Den Helder en de lokale cultuur.

Tot in 2024 was E.H.W.V. De Jutter springlevend, met jaarlijks terugkerende tochten zoals de Juttertocht, die voor veel wandelaars uit de regio een bekend en geliefd evenement is. De wandelvereniging heeft door de jaren heen niet alleen paden bewandeld, maar vooral **geschiedenis geschreven**.

Hoofdstuk 2 – De eerste wandeltochten en busritten

Op 1 oktober 1932 werd in Den Helder een wandelclub opgericht die de toepasselijke naam *De Jutter* kreeg. Deze Eerste Helderse Wandelsport Vereniging (EHWV) groeide uit tot een actieve en hechte vereniging die generaties wandelaars samenbracht. Het verenigingsgebouw aan de Spoorgracht 5a werd het thuis voor de leden, en nog steeds leeft de geest van De Jutter voort in zowel de wandelclub als de stichting die eruit is ontstaan.

Historische hoogtepunten:

In de loop van de jaren bouwde De Jutter een rijke traditie op, met talloze wandeltochten en evenementen. Een bijzonder moment is de deelname aan de **Avondvierdaagse in 1982**, waarbij de leden in volledig uniform meeliepen. Deze foto is een prachtig voorbeeld van de discipline en saamhorigheid die altijd centraal stonden binnen de vereniging.

Andere hoogtepunten door de jaren heen:

- De jaarlijkse Juttertocht die nog steeds door veel leden wordt gelopen.
- Diverse busritten naar wandelbestemmingen buiten Den Helder.
- Oprichting van Stichting De Jutter, waardoor het verenigingsgebouw ook ruimte bood aan andere groepen en huurders.

Cultuur en traditie:

De Jutter stond altijd bekend om zijn warme, hechte gemeenschap. Het ging niet alleen om wandelen; het ging om **vriendschap, plezier en gedeelde ervaringen**. Leden hielpen elkaar, deelden verhalen en bouwden herinneringen die vaak een leven lang meegaan.

Slot:

Dit hoofdstuk laat zien dat *De Jutter* meer was dan een wandelvereniging; het was een gemeenschap die geschiedenis en traditie combineerde met plezier en sportiviteit. Foto's, verhalen en anekdotes uit verschillende jaren vormen samen een rijk archief dat in dit boek verder wordt vastgelegd.

Hoofdstuk 3 – Verenigingsgebouw De Jutter en de locatiegeschiedenis

Bij De Jutter draait het niet alleen om wandelen, maar ook om **een plek waar leden samenkomen, plannen maken en herinneringen creëren**. Het verenigingsgebouw is sinds de jaren zestig een belangrijk hart van de vereniging, en de geschiedenis van dit gebouw vertelt veel over de ontwikkeling en het doorzettingsvermogen van de club.

Geschiedenis van het gebouw:

Een duik in het verleden leert dat de activiteiten van de vereniging in **1966** startten in een tweetal gehuurde pandjes in de Goversdwarsstraat. Hier vonden wandelactiviteiten, vergaderingen en oud papieropslag plaats. Deze pandjes werden echter in **1968** gesloopt.

Volgens secretaris **Melissa Mooij**:

“Er werd binnen het bestuur druk vergaderd over een nieuwe locatie. Deze werd gevonden in een oude loods die overgenomen werd van het ministerie van defensie in de L. van Berkstraat, een doodlopend zijstraatje van de Jan in ‘t Veltstraat in Den Helder. Vanaf dat moment werd een nieuw beheer opgestart onder de beheerdersstichting ‘Jeugd, Sport en Ontspanning’ (JSO). Zo kon zowel de wandelsportvereniging als de stichting een apart maar eigen beleid voeren.”

In **1980** werd het onderkomen aan de L. van Berkstraat verkocht aan de gemeente Den Helder, vanwege de sanering van de wijk en woningbouwproject Louisehof. Dankzij de steun van de gemeente en de stichting Visbuurtbelangen kon JSO, met hulp van vele vrijwilligers, een **nieuw en eigentijds verenigingsgebouw aan de Spoegracht** laten verrijzen.

Slot:

Het verhaal van het verenigingsgebouw laat zien hoe door samenwerking, visie en inzet van vrijwilligers een plek werd gecreëerd waar wandelactiviteiten konden bloeien. Het gebouw werd meer dan een locatie; het werd het **hart van De Jutter**, waar tradities werden gevormd en herinneringen voor de toekomst werden vastgelegd.

Hoofdstuk 4 – De vaste leden en de Busbende

Inleiding:

Wat een wandelvereniging echt bijzonder maakt, zijn de **mensen die er deel van uitmaken**. Bij De Jutter was er altijd een groep trouwe leden die opviel door hun enthousiasme, betrokkenheid en soms ook hun ondeugende streken. Deze hechte kern staat bekend als de **Busbende** – een bijna legendarische groep die niet alleen de wandelingen, maar ook de busritten tot een onvergetelijke belevenis maakte.

De vaste leden:

- De vaste leden waren de ruggengraat van De Jutter: zij kwamen **bijna altijd**, hielpen nieuwe leden, organiseerden activiteiten en hielden de traditie levend.
- Hun betrokkenheid zorgde voor een **hechte, warme sfeer** binnen de vereniging.
- Voor velen waren deze leden niet alleen medewandelaars, maar **vrienden voor het leven**.

*(Plaats hier een groepsfoto van de vaste leden – bijschrift: “De vaste kern van De Jutter, jaartal”) *

De Busbende en de busrittradities:

De Busbende stond bekend om hun humor en creativiteit tijdens busritten:

- Stoelen werden verschoven, kleine spelletjes werden gespeeld, en soms waren er ludieke uitdagingen onderweg.
- Deze momenten zorgden altijd voor **lachen, verhalen en herinneringen** die leden nog jaren navertelden.
- De busrit was meer dan transport; het was **een verlengstuk van de wandelervaring**, vol gezelligheid en groepsgevoel.

Slot:

Dankzij de Busbende en de vaste leden werd De Jutter niet alleen een wandelvereniging, maar een **gemeenschap met karakter**. Hun verhalen, foto's en anekdotes vormen een belangrijk deel van de herinneringen die dit boek vastlegt.

Hoofdstuk 5 – Stuwende kracht: het bestuur van De Jutter

Achter elke succesvolle vereniging staat een **groep mensen die visie, inzet en leiderschap tonen**. Bij De Jutter waren dat de bestuursleden die de club door de jaren heen hebben geleid, met hart en ziel voor de vereniging. Hun stuwende kracht zorgde ervoor dat De Jutter niet alleen bleef bestaan, maar ook floreerde.

Oprichter en historisch leiderschap:

Een belangrijke figuur in de geschiedenis van De Jutter is **Dirk Breeker**.

- Van 1962 tot 1978 was hij voorzitter van de wandelvereniging.
- Vanaf 1967 tot 1991 leidde hij het **verenigingsgebouw** als voorzitter van de stichting JSO en beheerder, waardoor het gebouw een stabiele basis kreeg voor activiteiten, wandeltochten en ontmoetingen.

Het huidige bestuur (anno 2024):

- **Voorzitter:** Hendrik van Beckhoven
- **Secretaris:** Melissa Mooij
- **Penningmeester ad Interim:** Ab van Beckhoven
- **Algemene bestuursleden:** Jolanda Grijpstra (tweede secretaris) en Mia van Ekeren

Dankzij dit team blijft de wandelvereniging **levendig en georganiseerd**, met oog voor tradities én toekomst.

Slot:

Het bestuur van De Jutter toont dat een wandelvereniging meer is dan alleen wandelen: het vraagt visie, inzet en doorzettingsvermogen. De toewijding van zowel historische als huidige bestuursleden heeft ervoor gezorgd dat De Jutter een **hechte en blijvende gemeenschap** is, waarin tradities worden gekeurd en nieuwe herinneringen worden gemaakt.